

Til nr. 153

Det foreslås at forbedre indsatsen for arbejdsløse i delperiode II henimod, at alle får krav på et to-årigt jobforløb på overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår. Der skal arbejdes med to modeller:

1. I den offentlige sektor og hos de organisationer, der idag er omfattet af begrebet »frivilligt socialt og kulturelt arbejde« kan der oprettes 2-årige stillinger til langtidsledige med fuld statsrefusion af lønnen.

Merudgiften for staten er 40-45.000 kr. pr. person i gennemsnit - forskellen mellem dagpenge og den gennemsnitlige løn (excl. bruttoskat).

Arbejdsmarkedsreformens regel om, at støttet arbejde ikke kan give genoptjening af dagpenge- ret afskaffes samtidigt.

2. I den private sektor kan der ved en 2-årig aftale fås fuld refusion af første års løn, hvis arbejdsgiveren forpligter sig til at beskæftige den langtidsledige mindst et helt efterfølgende år uden støtte.

Merudgiften i første år er den samme som i punkt 1. I andet år bortfalder udgiften helt.

Ideen er både at give de langtidsledige en anstændig behandling, ved at de får normal løn istedet for at skulle arbejde for dagpenge, og at give dem langt bedre muligheder for at vokse fast på det ordinære arbejdsmarked.

Et 2 årigt jobforløb på fuldt ordinære vilkår kvalificerer langt bedre end regeringens model.

På finansloven for 1994 foreslås det at afsætte en pulje på 1 mia. kr., der vil kunne finansiere op imod 25.000 jobforløb.

I regeringens model vil Arbejdsformidlingen skulle sikre de samme mennesker gennemsnitligt 20 timers arbejde for dagpenge. Merbeskæftigelsen ved SF's forslag er således $17/37 \times 25.000 = 11.500$.

Til nr. 154, 155 og 156

Det var SF, der i 1992 i det såkaldte »aktiveringsforlig« tog initiativ til at få indført en række orlovsordninger. Det blev til orlov til uddannelse og forældreorlov, som senere er blevet suppleret med sabbat.

Der har vist sig en meget stor interesse for ordningerne, ifølge en LO-undersøgelse er over 200.000 umiddelbart interesserede i at benytte dem. Men indtil nu har forholdsvis få gjort det i praksis.

Efter SF's opfattelse er der brug for, at titusindvis tager orlov og bytter plads med en ledig. Derfor må der gennemføres en række forbedringer af orlovsordningerne for at nå dette mål.

SF foreslår:

- 100 pct. dagpenge under orlov, så flere kan få råd. Idag er ydelserne på forældreorlov og sabbat kun 80 pct. - med mulighed for kommunal supplerung under forældreorlov. Denne mulighed fortsætter uændret.
- indførelse af landsdækkende ret til genoptagelse af børnepasning efter endt orlov
- indførelse af en egentlig orlovsret på 1 år til forældre (gælder nu kun det første halve år) og en orlovsret på uddannelse og sabbat under forudsætning af, at der kan ske en genbesættelse i stillingen jfr. næste punkt. I tilfælde af uenighed om mulighederne for genbesættelse er det arbejdsgiveren, der har bevisbyrden i sagen, som i sidste ende kan gå til faglig voldgift. For sabbatens vedkommende må orlovsretten kombineres med et krav til anciennitet på arbejdsmarkedet.
- indførelse af et generelt krav om genbesættelse af stillingen ved orlov. Kravet kan fraviges, hvis der i virksomhedens samarbejdsudvalg indgås en aftale mellem parterne om en orlovs politik - så genbesættelser kan ske mere fleksibelt og indgå i at reducere fyringer, hvis en virksomhed er nødt til at indskrænke arbejdsstyrken.

Denne række af forbedringer vil både øge antallet af ansatte, der tager orlov, og gennem genbesættelseskravet også antallet af ledige, der kommer ind på virksomhederne.

SF gætter forsigtigt på, at 10.000 yderligere ud af de over 200.000 interesserede vil tage orlov.

Det forudsættes, at arbejdsmarkedsrådene er særdeles opmærksomme på at løse uddannelses-